

Agnieszka Opala

malarstwo

Agnieszka Opala

m a l a r s t w o

Rok 2003/2004

Agnieszka Opala

pracownia: ul. Strzeszyńska 224
60-479 Poznań
tel./fax 061 822 12 35
0 602 13 86 81
e-mail: aopala@polbox.com
www.welcome.to/opala

ma zostać pusta

RADOŚĆ MALOWANIA

Obrazy Agnieszki Opali.

Malarstwo powinno dawać radość. Bukiety barw, w swym świetlistym nasyceniu, wywołują radosne, a nawet euforyczne stany u człowieka. Taka jest psychologia oddziaływania kolorów, nie pomijając oczywiście nastrojów nokturnowych i żałobnych. Można je również wywoływać przy pomocy odpowiednio dobranych i zestawionych kolorów. Sztuka, jak wiadomo, spełnia wiele funkcji w indywidualnym i społecznym życiu, w różny sposób oddziałuje na człowieka i wyraża jego przynależność do świata. Szczególnie malarstwo jest taką dziedziną sztuki, która poprzez wizualne wartości koloru i jego magiczne właściwości, uaktywnia i podsyca afirmatywne stany, wpływa na fizyczne i psychiczne samopoczucie, nierzadko promieniując optymizmem i witalnością.

Kiedy ogląda się obrazy Agnieszki Opali nawiązuje się z nimi natychmiastowy kontakt. Radosne zestawienia barwne, jak również spontaniczność duktu pędzla i groteskowa, jakby nieco pospieszna deformacja, stanowią o cechach charakterystycznych jej malarstwa. Odpowiednie posługiwanie się środkami malarzkimi pozwala Agnieszce Opali wyrażać jak najpełniej swoją pogodną i skorą do formalnej zabawy osobowość. Takie jest między innymi powołanie sztuki: szukać indywidualnej ekspresji w obszarach subiektywnych, trudnych do zdefiniowania, nienazwanych, ulotnych i w końcu metafizycznych.

Oczywiście w obrazach Agnieszki Opali więcej jest żywiołowej emocji i kokieterijnej gry, aniżeli monumentalnej transcendencji. Wszystko, co maluje poznańska artystka, podlega jakiejś specyficznej presji i dynamice. Ze zwykłego, prozaicznego motywu z krzesłem, stolikiem, butelką, kotem, kasztanowym konikiem czy kłatką na rybę i ptaka, potrafi wykreować niemalże karnawałowe wydarzenie. Muzyczne brzmienia zestawień barwnych używane są tu do podejmowania motywów z wirtuozami oraz bywałcami eleganckich drink barów, kawiarni, ogródków z parasolami i zielskiem. Niekiedy samo wnętrze, bez ludzi i zwierząt domowych, bywa równie atrakcyjne, wielobarwne i krzykliwe. Agnieszka Opala potrafi wszystkiemu nadać magiczną moc i siłę. Potrafi ożywić każdy banalny zaulek i kąt w taki sposób, że oczarowany widz czuje się uczestnikiem jakiegoś nadzwyczajnego wydarzenia. Po prostu udziela mu się ta kondensacja nastroju i euforia kolorystycznego koncertu.

Jakby trochę na przekór lubowaniu się w spontanicznej ekspresji, w najnowszych obrazach Agnieszka Opala stosuje często obramowanie, bordiurę zamykającą (kiedyś otwartą) płaszczyzną kompozycji, być może po to, aby nieco dodać statyki i uspokoić rozchwiane i wydłużone elementy. Teraz na jej obrazach dominują motywy z wiatrakami, zdarzają się też dziwne mostki, zawieszane jakby nad parkowymi sadzawkami albo znikające w nieskończoności rozświetlonego nieba. Bywa, że

artystka wraca do ogródkowego stoliczka z parasolami, gdzie w otoczeniu maluje czasami doniczkowe rośliny i kwiaty. Wszystko to realizuje szybkimi, pospiesznymi uderzeniami pędzla, pomagając sobie w niektórych partiach linearnością rysunku w wyrazistszym wydobywaniu kształtów i przedmiotów.

Mieszcząca się w konwencji malarstwa Agnieszki Opali pewna stylistyczna umowność oraz ilustracyjność zyskuje jej zapewne odbiorców. Ta konwencja nie jest trudna w odbiorze, a poza tym ma bliskie każdemu człowiekowi pierwiastki autentycznej spontaniczności i ekspresji. Wszystko, co działa bardziej bezpośrednio, jest równie chętnie przyswajalne. Zatem kontakt artysty z odbiorcą w tym przypadku nie musi podierać się wyedukowanym znawstwem. Następuje on w sposób naturalny i prosty, nie podlega wysmakowanym i elitarnym sublimacjom. W czasach, kiedy wiele zjawisk w sztukach plastycznych podpira się pseudofilozoficznymi i strukturalnymi teoriami, postawa spontanicznej, szczerzej kreacji, na bazie tradycyjnej dyscypliny malarstwa sztalugowego, musi znaleźć swych wiernych entuzjastów. Zbyt wiele jest chaosu, zamętu i względności. Brakuje czytelnych kryteriów i wiarygodnej skali wartościowania. Wiadomo, że nie od razu nowe odkrycia w sztuce zyskiwały natychmiastowy rezonans. Czas modyfikuje i dokonuje selekcji. Tajemnicze porozumienie między artystą a odbiorcą trwa jednak nadal i podziwu godni są ci artyści, którzy umieją nawiązać kontakt z potrzebującymi sztuki, szukającymi tego specjalnego porozumienia poprzez obraz, książkę, koncert, film, spektakl teatralny.

Malarstwo Agnieszki Opali jest wynikiem pewnej nadbudowy, która rodzi się w wyobraźni i podlega specyficznemu balansowaniu pomiędzy skrajnościami ujętymi w sposób przyjazny i niedoskonały, ale i ryzykowny. To potrzeba zabawy i gry, czasami zagadkowo zaszyfrowanej manipulacji, pragnienie teatralnego kamuflażu i karnawałowej maskarady stoi u źródeł tych obrazów. Przedmioty i rzeczy, w rzeczywistości solidne i twarde, bywają na obrazach Opali wiotkie i miękkie niczym todygi roślin. Takie koślawe są krzesła i stoliki, okna i skrzydła wiatraków, parasole, filizanki, balustrady i rachityczne zwierzątka. Zarysowane na płaszczyźnie płócien, z dużą dozą umowności, przenoszą nas w świat baśniowy i na swój sposób wymyślony przez „naiwną” konwencję, ale tkwiący w prawdopodobnym realizmie. Są jak gdyby elementami jakiejś scenografii albo widokami wnętrza, w których toczy się ekscytujące życie wydłużonych przedmiotów, a także dziwacznie zdeformowanych zwierząt i ludzi. Częstym bohaterem płócien Opali jest kot, ale także okno, krzesło, stolik, kieliszek, filizanka grają w tym spektaklu role główne i wieloznaczne. Ta nieukrywana żartobliwość, fantazja i polot, podbudowane mocno nasyconymi barwami i zamaszystymi śladami pędzla świadczą z pewnością o niebywale otwartym podejściu do malarstwa, ale również o autentycznej spontaniczności i wszechogarniającej radości malowania.

Stanisław Tabisz

Luty 2003.

THE DELIGHT OF PAINTING

Agnieszka Opala's paintings.

Looking at Agnieszka Opala's paintings, you enter an immediate psychological relationship with them. Bright palettes of colours, spontaneous brush strokes and grotesque, as if hasty deformation, are the mainstream characteristics of her painting. The appropriate use of painting tools enables her to fully express her cheerful personality, capable of formal play. This is one of the vocations of the art: to seek individual expression in subjective spheres, which are difficult to define, ephemeral, and finally, metaphysical.

Obviously, Agnieszka Opala's paintings show more spontaneous emotion and coquettish play than monumental transcendence. Everything she paints seems to be subject to some specific pressure and dynamics. She is able to develop any ordinary, prosaic motif of a chair, table, bottle, cat, little chestnut horse, a fish- or birdcage into an almost carnival-like event. The musical effects of arrangements of colour are used to present motifs with virtuosos, habitués of elegant restaurants, coffeehouses, and outdoor cafes with umbrellas and green. Sometimes the interior itself, devoid of any human or animal presence, is equally attractive, multicoloured and garish. Agnieszka Opala is able to lend magic power and force to everything she creates. She manages to animate any banal nook or corner in such a way that spellbound viewers feel as if they were in the middle of some extraordinary event. This condensation of mood and euphoria of a concert of colours simply spreads through them.

As if slightly resistant to delighting in spontaneous expression, in her recent paintings, Agnieszka Opala uses borders to the close (once open) composition plane, perhaps with the purpose of adding some static elements and taming loose and elongated ones. The most popular motifs in her paintings now are sawmills, sometimes bizarre bridges that seem to be hung above park ponds or fading in the infinite, brightly lit sky. Sometimes the painter resumes the motif of a garden table with umbrella, where she sometimes paints pot plants and flowers. She achieves all these results using quick, hasty brush strokes, and the linearity of the painting in some parts helps her bring out the shapes and objects in a more expressive way.

Agnieszka Opala's works undoubtedly owe their popularity to some stylistic conventionality and to their illustrative nature. This form of painting is not difficult to interpret; moreover, it features some elements of genuine spontaneity and expression that are familiar to every human being. Anything that acts more indirectly is assimilated equally well. Thus, there is no need for educated expertise to support the painter's contact with the viewer. The contact occurs naturally and is not affected by elevated and sophisticated sublimation. Nowadays, when many fine arts

phenomena are trying to find support in pseudo-philosophical and structural theories, spontaneous and honest creation based on the traditional rules of easel painting must win some loyal enthusiasts. There is too much chaos, confusion and relativity. What is lacking are clear criteria and a reliable valuation scale. It is obvious that innovations in the world of art have not always met with a positive response right from the start. Modifications and selections are made as the time passes. However, this mysterious relationship between the artist and the recipient of his works is maintained and let us admire those artists who manage to create such a relationship with people who need art and seek this special relationship through pictures, books, concerts, films, or theatre plays.

Agnieszka Opala's painting is the fruit of a certain superstructure which originates in the imagination and balances between extremes expressed in a friendly, imperfect, but at the same time, risky way. It is the need for play, sometimes enigmatically encoded manipulation, the desire for theatre-like camouflage and carnival masquerade that lay the foundations of these paintings. Robust and hard in reality, objects and things sometimes seem limp and soft like plant stems, in Agnieszka Opala's paintings. Chairs and tables, windmill windows and arms, umbrellas, cups, railing and animal figures look so rickety. Sketched on the canvas with a high degree of conventionality, they take us into a fairy-tale world somehow made-up by "naïve" convention, but rooted in probable realism. They create a world with stage design elements or views of the interior where elongated objects and oddly deformed animals and people lead their exciting lives. Cats are common heroes of Agnieszka Opala's paintings, just like windows, chairs, glasses, and cups, which also play main and ambiguous roles in this show. This explicit facetiousness and imaginativeness, supported with vivid colours and sweeping brush strokes are unquestionable evidence not only of an open approach towards painting, but also of authentic spontaneity and an overwhelming delight of painting.

Stanisław Tabisz

February 2003

Święty spokój / Nothing but peace, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 100 x 120

Przeminęło z wiatrem / Gone with the wind, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 120 x 100

A jak będzie osiołek? / And what the mule will be like?, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 120 x 100

Końskie zaloty / Clumsy courtship, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 100 x 140

Zgubiłem się? / I got lost?, 2003, olej na płótnie / oil on canvas, 100 x 120

Zakochajmy się / Let's fall in love, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 100 x 140

Nie będzie powtórki / Not a second time, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 100 x 140

Ale się najadłem / Now I am full, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 89 x 116

Nie przeszkadzaj mi / Don't bother me, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 80 x 120

To są jedyne żółte kwiatki, jakie znalazłem

Porozmawiaj z wiatrem / talk with the wind, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 70 x 50

Wieczne wakacje / Eternal Holidays, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 100 x 120

Wakacje, wakacje... na zawsze / Holidays, holidays... for ever, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 120 x 60

Nie dawaj mi więcej kwiatów / No more flowers, please, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 33 x 27

Zamiast gwiazdki z nieba / Don't cry for the moon, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 33 x 27

Jaki piękny świat / What a wonderful world, 2002, olej na płótnie / oil on canvas, 70 x 100

Tu jest fotka dodatkowa / wiosny nie było

Agnieszka Opala

urodziła się 22 sierpnia 1968 roku w Poznaniu. W 1993 roku uzyskała dyplom w Pracowni Rysunku Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu u prof. Józefa Drażkiewicza oraz z Wychowania Plastycznego u prof. Zbigniewa Poznaniaka. Zajmuje się malarstwem sztalugowym, ilustracją książkową i odpoczywaniem.

was born in Poznań on August 22, 1968. In 1993 she was awarded a diploma in painting in Poznań by Professor Józef Drażkiewicz and a diploma in artistic education by Professor Zbigniew Poznaniak at the State Academy of Art. Practices drawing, painting and resting.

Ważniejsze wystawy indywidualne:

- 1993 Wystawa dyplomowa, W poszukiwaniu swojego czasu, PWSSP, Poznań
- 1994 Okręgowy Dom Kultury „Dąbrówka”, Poznań
- 1995 „Arsenał”, Biuro Wystaw Artystycznych, Poznań
- 1996 Myśli kobiety, Galeria Związku Polskich Artystów Plastyków „Okop”, Olsztyn
- 1996 Szukanie samotności, Galeria Grażyny Kulczyk, Poznań
- 1996 Krzesła, Galeria Mil'art., Poznań
- 1997 Galeria ARTEMIS, Kraków
- 1997 Galeria „U Literatów”, Gdańsk
- 1998 Wystawa zbiorowa, Targowe Prezentacje Sztuki, Poznań
- 1999 Galeria „Test”, Warszawa
- 1999 Wystawa zbiorowa Hamburg
- 1999 Wystawa indywidualna, Galeria Bayer, Warszawa
- 1999 Galeria Katarzyny Napiórkowskiej
- 2000 Galeria ARTEMIS, Kraków
- 2000 Galeria Katarzyny Napiórkowskiej
- 2001 Galeria „Test”, Warszawa
- 2002 Fritzen Art Gallery, Herford, Niemcy
- 2002 Galeria „Nova”, Poznań
- 2003 Miejska Galeria Sztuki, Zakopane
- 2003 Galeria SD, Warszawa
- 2003 Art Gallery EDIVER, Belgia
- 2004 Galeria ARTEMIS, Kraków

Ważniejsze wystawy grupowe

- 1998 Targowe Prezentacje Sztuki, Poznań
- 1999 Galeria „U Literatów”, Kolonia, Niemcy
- 2000 Polish – Deutsches Kunsthano, Kolonia, Niemcy
- 2000 Dynasty Art Gallery, Singapur
- 2002 Leverkusen „Reformländer? Kulturländer!”.

Major solo exhibitions

- 1993 exhibition of diploma works under the title in Search On My Time, The State Academy of Art, Poznań
- 1994 one person exhibition at the „Dąbrówka” Regional Cultur Club, Poznań
- 1995 „Arsenał”, The Poznań Agency of Artistic Exhibitions
- 1996 under the title A Woman's Thoughts, the „Okop” Gallery of the Union of Polish Artists and Designers, Olsztyn
- 1996 under the title In Search of Solitude, Grażyna Kulczyk's Gallery, Poznań
- 1996 one under the title Chairs, the Mil'art Gallery, Poznań
- 1997 ARTEMIS Gallery, Cracow
- 1997 „U Literatów” Gallery, Gdańsk
- 1998 Fair Art Presentation, Poznań
- 1999 one person exhibition, „Test” Gallery, Warsaw
- 1999 group exhibition, Hamburg
- 1999 one person exhibition, Bayer Gallery, Warsaw
- 1999 exhibition Gallery of K.N., Warsaw
- 2000 ARTEMIS Gallery, Cracow
- 2000 exhibition Gallery of K.N., Warsaw
- 2001 one person exhibition, „Test” Gallery, Warsaw
- 2002 Fritzen Art Gallery, Herford, Niemcy

Important group exhibitions

Dziękuję...

oraz wszystkim osobom, które przyczyniły się do powstania tego albumu

Agnieszka Opala

Przekład: Joanna Szopa, Dim5

Fotografie: Grzegorz Nelec
www.nelec-studio.pl

Opracowanie i DTP: Krzysztof Choromański
www.choromanski.pl

Druk: Drukarnia

Wszystkie prawa zastrzeżone

„Niewielu artystom udaje się jednocześnie szanować rzeczywistość wspólną wszystkim żyjącym w konkretnym czasie i określonym na mapie świata miejscu, a przy tym zachęcać do spojrzenia w głąb siebie i odszukania tego co nas różni, a co nieskończenie, bezgranicznie fascynuje w ludzkiej naturze.

Agnieszka Opala ma, jak się wydaje, wrodzoną zdolność balansowania między światem obiektywnej rzeczywistości, a bogactwem intymnej wrażliwości.”

(J. Dziubkova)

Być może właśnie to sprawia, że jej obrazy zaczęły pojawiać się w wielu uznanych, prywatnych kolekcjach w Polsce, jak również powoli, ale bardzo skutecznie i konsekwentnie zdobywać przychylność kolekcjonerów z Europy, Azji i Australii.

„Only few artists manage to respect the reality common to all the people living at a given time in a particular place and, at the same time, to encourage the recipients of their works of art to have an insight into their inner selves searching for what makes us different and what is so truly fascinating in human nature.

Agnieszka Opala seems to have an inborn ability to balance between the world of objective reality and the richness of intimate sensitivity.”

(J. Dziubkova)

Maybe that is the reason why her pictures appear in many famous, private collections as well in Poland as in Europe, Asia and Australia.